

El Girona fa un any i mig que no remunta un partit

El Girona no ha estat capaç de capgirar un marcador en contra des del 4-2 al Barça del maig del 2024 a Montilivi

Des de llavors, no ha pogut aixecar cap dels trenta-un partits que se li han posat en contra

La millor notícia, i fins ara única de bona, de la temporada és que el Girona està a només dos punts de la zona de salvació. Cuers des de fa jornades, les puntetes verdes que semblaven dibuixar-se després de la victòria contra el València s'han esvaït completament. Bé, les ha esborrat el mateix Girona deixant escapar un empat al camp del Barça (2-1), oferint una versió competitiva però insuficient a Getafe (2-1) i renunciant, per mandra en la darrera jugada, al que havia de ser el punt d'inflexió a la temporada contra l'Oviedo (3-3). Un balanç d'1 de 9 que si no s'arregla dissabte a Montilivi contra l'Alabès pot enverinar encara més la situació. Michel ho té clar i, tot i assumir que costarà molt sortir de baix, continua veient que l'equip és capaç de sortir-se'n, però cal esbremar-lo molt més i exigir-li resultats. Els números fan feredat ara i encara més si s'analitzen amb el que s'ha heretat de la temporada passada. Vint punts de noranta possibles i només quatre victòries en trenta partits. A més a més l'equip és el més golejat de la Lliga i el tercer d'Europa. L'energia de Portu i Stuani van estirar el Girona a la salvació la temporada passada. Enguany, amb un any més, la mantenen sí, però s'encomana poc enmig d'una plantilla amb més talent que ànima. Segurament per això s'explica la poca capacitat de reacció que mostra l'equip un cop encaixa. Sí, contra l'Oviedo es va estar a punt de capgirar un 0-2 en contra, és veritat, però no es va fer i els números diuen que el Girona no és capaç de remuntar un marcador desfavorable des de fa un any i mig i un dia. Concretament des que es va guanyar el Barça a Montilivi (4-2) el 4 de maig del 2024 en el que va ser la cirereta d'aquella màgica campanya 2023-24. Des de llavors, no hi ha hagut manera de remuntar un partit que s'hagi posat en contra. I mira que n'hi ha hagut d'oportunitats. La darrera, divendres passat a Getafe (2-1). Tampoc era el dia i el partit al Coliseum es va afegir als sis d'aquesta temporada en què el rival s'ha posat per davant al marcador: Rayo (1-3), Vila-real (5-0), Sevilla (0-2), Llevant (0-4), Barça (2-1), Oviedo (3-3) i Getafe (2-1). La sèrie s'allarga esgarriofosament a tota la temporada passada en què el Girona mai va poder aixecar un partit que se li posés en contra. Ni a la Lliga, divuit vegades, ni a la Champions League, set cops. És a dir, de vint-i-cinc partits amb el marcador en contra, els de Michel no en van saber remuntar cap. Aquesta estadística contrasta -com totes- amb la de fa dues temporades (2023-24) quan al Súper Girona sovint semblava que ho fes expressament i donés peixet al rival per llavors fer-se immens i acabar-lo destrossant. Qui no recorda les remuntades contra Mallorca, Almeria o Sevilla, que es van posar 0-1, 0-2 i 0-1 respectivament a Montilivi i van sortir escaldats per 5-3, 5-2 i 5-1. Aquell Xuixo Mecànic va ser capaç de remuntar també a Vallecás (de l'1-0 al 2-1) contra el València (del 0-1 al 2-1) i al camp de l'Osasuna (del 2-1 al 2-4). Menció especial per la darrera remuntada d'aquell equip -que també és l'última que ha aconseguit el Girona fins ara- i que va produir-se en el derbi contra el Barça a Montilivi. Aquell dia, els de Michel van igualar primer el 0-1 de Christensen gràcies a Dovbyk i després també van sobreposar-se a l'1-2 de Lewandowski de penal en l'afegit de la primera part amb una represa màgica amb els gols de Portu (m.65 i 75) i Miguel Gutiérrez (m.67). Un 4-2 que va fer embogir Montilivi i celebrar la classificació matemàtica per a la Champions League. Queda tan lluny tot allò...